

УДК 327(477:4-191.2)+339.92

DOI <https://doi.org/10.32782/apfs.v050.2024.41>**В. Й. Климончук**ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0257-3481>доктор політичних наук, професор,
завідувач кафедри політологіїПрикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника

УКРАЇНА В ІНІЦІАТИВІ ТРИМОР'Я: ВИКЛИКИ ІНТЕГРАЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РЕГІОНАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Процес інтеграції України в ініціативу Тримор'я (ІТМ) є важливим чинником зміцнення її геополітичних позицій у Центрально-Східній Європі, розвитку транспортно-логістичної інфраструктури та залучення інвестицій. Водночас реалізація цієї стратегії супроводжується значними викликами, зумовленими військовими діями, руйнуванням критичної інфраструктури та безпековими загрозами. Дослідження проблеми інтеграції України в ІТМ має важливе значення як з наукової точки зору – у контексті регіональних інтеграційних процесів, так і з практичної – для формування ефективної зовнішньополітичної та економічної стратегії держави. Вивчення можливостей і обмежень цієї інтеграції сприятиме виробленню рекомендацій щодо підвищення ефективності міжнародного співробітництва та реалізації ключових інфраструктурних проєктів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Ініціатива Тримор'я (ІТМ) об'єднує 12 країн Центрально-Східної Європи з метою розвитку інфраструктури, енергетики та цифрової взаємодії в регіоні. Україна, хоча й не є офіційним членом ІТМ, виявляє зацікавленість у співпраці з цією ініціативою. Ряд досліджень аналізує потенційні вигоди та виклики інтеграції України в ІТМ. Зокрема, у статті Г. Невинної розглядається співпраця України з ІТМ як аспект регіональної політики, акцентуючи увагу на необхідності чіткого стратегічного бачення інтеграції. Інші дослідження підкреслюють, що, попри участь України в окремих проєктах Тримор'я, загальна співпраця залишається обмеженою, і відсутнє цілісне бачення стратегії доручення [11]. Водночас, у прийнятих стратегічних документах України, таких як Енергетична стратегія, простежується слабкий загальний контекст для участі в ІТМ, особливо щодо транспортно-логістичної співпраці [4]. Це свідчить про відсутність комплексного підходу до інтеграції в ініціативу.

Незважаючи на наявність цих досліджень, питання впливу сучасних безпекових викликів, зокрема військових дій на території України, на процес її інтеграції в ІТМ залишаються недостатньо вивченими. Також потребує детального аналізу роль України у формуванні нової регіональної безпекової та економічної архітектури в контексті співпраці з ІТМ.

Таким чином, дана стаття спрямована на заповнення цих прогалин шляхом дослідження впливу сучасних безпекових викликів на інтеграційні процеси України в ІТМ та визначення її потенційної ролі у зміцненні регіональної співпраці.

Мета статті – дослідити процес інтеграції України в Ініціативу Тримор'я, акцентуючи увагу на сучасних геополітичних, економічних та безпекових викликах, що виникають в умовах війни та змін міжнародної ситуації. Метою є аналіз основних факторів, які впливають на інтеграційні процеси, визначення перешкод, що заважають повноцінній участі України в ініціативі, а також оцінка її ролі в формуванні нової регіональної співпраці. Окрім цього, стаття ставить за мету виокремити потенційні можливості для розвитку співпраці з країнами ІТМ, зокрема в сферах інфраструктури, енергетики та безпеки, і запропонувати рекомендації щодо оптимізації цього процесу для зміцнення позицій України в регіоні.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Регіональна інтеграція є одним із ключових елементів сучасної міжнародної політики, особливо в умовах глобальної нестабільності та безпекових викликів. У цьому контексті Ініціатива Трьох морів (ІТМ) стала важливим механізмом зміцнення співпраці між країнами Центрально-Східної Європи, спрямованим на розвиток транспортної, енергетичної та цифрової інфраструктури [3]. Для України ця ініціатива набуває особливого значення, адже відкриває можливості для економічної інтеграції, енергетичної диверсифікації та зміцнення безпекової архітектури регіону.

Отримання Україною статусу асоційованої держави-учасниці Ініціативи Трьох морів (ІТМ) є важливим кроком у зміцненні її геополітичних

позицій та інтеграції в економічні й безпекові механізми Центрально-Східної Європи. Ця міжнародна ініціатива, заснована у 2016 році, спрямована на розбудову регіонального співробітництва у сферах транспорту, енергетики та цифрової інфраструктури [9]. На саміті ІТМ, що відбувся у Вільнюсі, учасники ухвалили спільну декларацію, в якій підкреслили важливість зміцнення стійкості регіону та розбудови транспортно-коридору «Північ – Південь» [8]. Це відкриває перед Україною нові можливості для інтеграції в інфраструктурні проекти, що сприятимуть економічному розвитку та зменшенню залежності від Росії.

Крім того, ІТМ є важливим інструментом протидії російській гегемонії в регіоні. В умовах російської військової агресії проти України посилення співпраці з країнами Центрально-Східної Європи стає стратегічно необхідним. Розвиток ІТМ можна розглядати як складову ширшої стратегії створення регіональних безпекових блоків, що доповнюють НАТО та ЄС, водночас забезпечуючи більш гнучкі механізми реагування на виклики безпеки [11].

Історично концепція «Міжмор'я» мала різні варіації – від політичного союзу до військових альянсів. Ще в міжвоєнний період Польща намагалася створити федерацію країн між Балтійським і Чорним морями, проте через зміну геополітичного ландшафту ця ідея не була реалізована [5]. Сучасна версія ІТМ має насамперед економічний і стратегічний характер, спрямований на зміцнення інфраструктури регіону та зменшення впливу РФ.

Одним із ключових аспектів участі України в Ініціативі Трьох морів є можливість економічного зростання та інтеграції в регіональні ринки. Інфраструктурні проекти, транспортні коридори та енергетичні ініціативи, що розвиваються в межах ІТМ, можуть стати рушійною силою модернізації української економіки. В умовах війни та післявоєнної відбудови ці можливості набувають ще більшої актуальності, оскільки сприяють відновленню логістичних маршрутів, залученню інвестицій та посиленню торговельних зв'язків із країнами Європи. Участь України в ІТМ відкриває доступ до фінансових та інвестиційних інструментів, спрямованих на модернізацію транспортних шляхів та енергетичних коридорів. Одним із пріоритетних напрямів є розвиток логістичних зв'язків та посилення торговельної співпраці, що включає використання портової інфраструктури Румунії, Болгарії, Хорватії та Греції для експорту української продукції [9].

Значний потенціал має також залучення України до транспортних ініціатив, таких як *Via Carpathia*, що передбачає створення стратегічного коридору між Північною та Південною Європою. Це сприятиме інтеграції українських логістичних

потужностей у європейські системи транспортування вантажів, забезпечуючи нові можливості для українських експортерів [7].

Важливо зазначити, що розвиток інфраструктури ІТМ також передбачає розширення енергетичних зв'язків між країнами-учасницями. Україна може відігравати ключову роль у процесі диверсифікації енергопостачання, сприяючи зменшенню залежності від російських ресурсів. Участь у таких проєктах, як *Baltic Pipe* та розвиток LNG-терміналів, може забезпечити Україні додаткові можливості для постачання власного газу або транзиту енергоресурсів до країн Центральної Європи [4].

Сучасне геополітичне середовище Центрально-Східної Європи формується під впливом зростаючих безпекових викликів, які вимагають нових підходів до колективної оборони та стратегічного партнерства. В умовах нестабільності та гібридних загроз особливого значення набуває створення регіональних механізмів безпеки, здатних оперативно реагувати на виклики. Головними геостратегічними пріоритетами України залишаються євроінтеграція та євроатлантична співпраця. Формування регіональної безпекової системи, спрямованої на протидію агресивним діям Російської Федерації, є одним із ключових завдань держави. У цьому контексті участь у ініціативах на кшталт ІТМ та Балтійсько-Чорноморського об'єднання сприятиме зміцненню оборонного потенціалу України [10]. Україна активно співпрацює з країнами Балтії та Польщею у військовій сфері, що може посилитися в рамках ІТМ. Наприклад, створення спільних військових навчань і посилення регіональної безпекової стратегії можуть сприяти зміцненню обороноздатності України. У майбутньому можливою є участь України у спільних розвідувальних та оборонних програмах з партнерами ІТМ, що сприятиме ефективнішому протистоянню російській агресії [1].

У сучасному світі цифрові технології стають основою економічного розвитку, безпеки та міждержавної взаємодії. Інтеграція у глобальний цифровий простір є не лише питанням конкурентоспроможності, а й стратегічною необхідністю для країн, що прагнуть зміцнити свої позиції на міжнародній арені. Сучасний розвиток цифрових технологій є одним із ключових напрямів діяльності ІТМ, оскільки цифрова інфраструктура є важливим чинником економічної та безпекової інтеграції країн регіону [6]. Україна має значний потенціал у сфері ІТ та кібербезпеки, що робить її важливим учасником цифрової трансформації Центрально-Східної Європи. Одним із головних аспектів є створення загальноєвропейського цифрового простору, що включає розбудову спільної 5G-інфраструктури, посилення кіберзахисту, розвиток цифрових коридорів та електронного

документообігу між країнами. Враховуючи кіберзагрози з боку Росії, координація заходів кібербезпеки у межах ІТМ є критично важливою для захисту інформаційного простору регіону. Одним напрямом є підтримка стартап-екосистеми. Українські ІТ-компанії та фахівці вже активно співпрацюють із ринками ЄС і США, а участь у ІТМ може сприяти залученню нових інвестицій у технологічний сектор. Запровадження спільних програм цифрової освіти та інноваційних проєктів також сприятиме інтеграції України в європейський технологічний простір [1].

Глобальні зміни в енергетичній сфері, зокрема перехід на відновлювані джерела, диверсифікація постачання та зниження залежності від нестабільних ринків, визначають пріоритети багатьох держав. Для країн Центрально-Східної Європи питання енергетичної безпеки набуває особливого значення в умовах геополітичної нестабільності та ризиків, пов'язаних із монополізацією ресурсів [2]. У цьому контексті регіональні ініціативи відіграють важливу роль у формуванні стійких механізмів забезпечення енергетичних потреб. Енергетичний компонент є однією з ключових складових ІТМ, оскільки регіон прагне до зменшення залежності від російських енергоресурсів. Україна, маючи значні транзитні можливості та природний потенціал, може відігравати ключову роль у забезпеченні енергетичної безпеки Центрально-Східної Європи.

Серед ключових напрямів посилення енергетичної безпеки особливу увагу слід приділити інтеграції України в європейську систему постачання скрапленого газу. Використання LNG-терміналів у Польщі, Литві та Хорватії сприятиме диверсифікації джерел енергопостачання та зменшенню залежності від традиційних маршрутів. Важливим елементом енергетичної стратегії також є розширення газових інтерконекторів, що забезпечить нові можливості для транспортування енергоносіїв між Україною та її європейськими партнерами, зокрема Польщею та Румунією, що сприятиме стабільності постачання навіть в умовах кризових ситуацій [10].

Окремий стратегічний напрям – розвиток відновлюваної енергетики, адже Україна володіє значним потенціалом у сфері вітрової та сонячної генерації. Інвестиції в ці сектори не лише сприятимуть енергетичній незалежності, а й стануть важливим кроком до інтеграції в екологічно орієнтовану європейську енергетичну систему. Водночас, країна зберігає міцні позиції у сфері атомної енергетики, що створює перспективи для участі у спільних проєктах модернізації атомних електростанцій у регіоні, підвищуючи рівень енергетичної безпеки Центрально-Східної Європи [9]. Посилення координації між країнами ІТМ у сфері енергетики не лише зміцнить енергетичну безпеку регіону,

а й сприятиме його економічному розвитку через створення нових інфраструктурних проєктів.

Геополітичні кризи та воєнні конфлікти завжди змінюють регіональні баланси, змушуючи держави переглядати свої стратегічні пріоритети. Особливо це стосується Центрально-Східної Європи, де безпекові виклики напряму впливають на економічну стабільність та регіональну співпрацю. Зміни, спричинені війною, суттєво вплинули на динаміку інтеграційних процесів, визначивши нові завдання та напрями взаємодії між країнами регіону [10]. Повномасштабна війна, яку розпочала Російська Федерація проти України, суттєво вплинула на регіональну безпекову та економічну архітектуру. Внаслідок російської агресії змінилися геополітичні пріоритети країн ІТМ, які тепер зосереджені не лише на економічному розвитку, а й на зміцненні безпеки [8]. Україна стала епіцентром протистояння між демократичним світом та авторитарними державами, що зробило її природним союзником країн ІТМ. Підтримка України з боку Польщі, країн Балтії, Чехії та Румунії значно посилилася після 2022 року, і це вплинуло на перегляд стратегії розвитку ініціативи. Україна стикається з комплексом викликів у процесі інтеграції до ІТМ, що зумовлені як наслідками війни, так і поточними безпековими ризиками. Одним із ключових факторів, що ускладнює реалізацію інфраструктурних проєктів, є зруйнована транспортна мережа. Масштабні обстріли спричинили значні пошкодження критичних вузлів, зокрема залізничних магістралей, автомобільних шляхів і логістичних хабів, що уповільнює процеси економічної інтеграції та потребує значних фінансових і технологічних ресурсів для відновлення.

Військові ризики залишаються ще одним суттєвим чинником, який впливає на перспективи участі України в ІТМ. Постійні ракетні удари та атаки дронів на об'єкти критичної інфраструктури, зокрема енергетичні та транспортні мережі, створюють додаткові загрози для стабільності регіональних проєктів. У таких умовах країни ІТМ змушені адаптувати свої інвестиційні стратегії, враховуючи безпекові виклики та можливі сценарії розвитку ситуації [9].

Разом із цим, післявоєнна відбудова України відкриває нові можливості для економічної співпраці в межах ІТМ. Очікується, що країна стане одним із ключових напрямів інвестицій у регіоні, а відновлення транспортних і енергетичних коридорів сприятиме посиленню економічних зв'язків із державами Центрально-Східної Європи [8]. У цьому контексті особливої уваги потребують питання залучення міжнародних фінансових інституцій, технологічного партнерства та створення умов для стійкого розвитку інфраструктури, що відповідатиме сучасним стандартам безпеки та ефективності.

Попри ці виклики, війна відкрила і нові можливості для України в межах ІТМ. Київ став не лише стратегічним партнером, а й лідером у питаннях регіональної безпеки. Спільна оборонна та економічна політика між країнами Центрально-Східної Європи може призвести до переформатування ІТМ у більш потужний геополітичний альянс [9].

Попри можливості, які відкриває для України участь в ІТМ, процес інтеграції супроводжується низкою значних викликів. Війна суттєво вплинула на економіку та інфраструктуру країни, створивши перешкоди для реалізації регіональних проектів та залучення інвестицій. Руйнування транспортних і логістичних вузлів ускладнює міжнародну торгівлю, а постійні безпекові загрози змушують партнерів переглядати свої інвестиційні стратегії. Водночас, з огляду на геополітичну значущість України, її повноцінна інтеграція до ініціативи залишається важливим елементом формування нової регіональної безпекової та економічної архітектури [10].

Ключовим завданням на цьому етапі є не лише відновлення зруйнованої інфраструктури, а й створення умов для її модернізації відповідно до сучасних стандартів. Це передбачає залучення міжнародної фінансової допомоги, розвиток транспортних коридорів, які забезпечать ефективну логістику в регіоні, та поглиблення співпраці з партнерами, зокрема Польщею, країнами Балтії та Румунією. Окрім інфраструктурного аспекту, важливою залишається безпекова складова, адже стабільність України є необхідною умовою для ефективного функціонування всієї регіональної системи співпраці [8].

Таким чином, подальше зміцнення позицій України в ІТМ залежатиме від здатності подолати внутрішні та зовнішні виклики, адаптуватися до нових реалій та використати потенціал регіональної взаємодії. Успішна інтеграція може не лише сприяти економічному розвитку країни, а й зробити її ключовим гравцем у формуванні майбутнього Центрально-Східної Європи.

Висновки з дослідження і перспективи подальших пошуків у даному науковому напрямку. Дослідження інтеграції України в Ініціативу Тримор'я (ІТМ) дозволило виявити низку ключових аспектів, які визначають перспективи цієї інтеграції в умовах сучасних геополітичних і економічних викликів. Зокрема, було підтверджено, що, попри значний потенціал для співпраці, процес інтеграції супроводжується суттєвими труднощами, спричиненими війною, руйнуванням інфраструктури, економічною нестабільністю та безпековими загрозами. Україна потребує значних зусиль для відновлення інфраструктурних зв'язків і залучення інвестицій, що є необхідною умовою для ефективної участі в ІТМ.

Одним з основних висновків є те, що для повноцінної інтеграції України в ІТМ важливо зосе-

редитися на відновленні та модернізації інфраструктури, розвитку транспортних коридорів та створенні ефективної логістичної системи. Водночас, значну увагу слід приділити безпековим аспектам, оскільки стабільність України є необхідною умовою для успішної регіональної співпраці. Крім того, важливим є посилення економічної взаємодії з країнами Балтії, Польщею та Румунією, що може стати основою для більш тісної інтеграції України в ІТМ.

Перспективи подальших пошуків у даному напрямку включають глибше дослідження впливу поточної війни на процеси міжнародної інтеграції, а також розробку нових механізмів співпраці з країнами ІТМ в умовах постконфліктної відбудови. Окрему увагу потребує аналіз безпекових ініціатив у рамках ІТМ, що можуть сприяти стабілізації ситуації в регіоні та забезпеченню національної безпеки України. Крім того, необхідні додаткові дослідження щодо ролі ІТМ у створенні нової регіональної економічної та безпекової архітектури в Центрально-Східній Європі, а також оцінка можливостей для розвитку більш гнучких і адаптованих моделей співпраці в контексті нових реалій глобальної політики.

Література

1. Coffey L., Kasapo'lu C. A New Black Sea Strategy for a New Black Sea Reality. Hudson Institute., 2023, February 21. URL: <https://www.hudson.org/foreign-policy/new-black-sea-strategy-new-black-sea-reality>.
2. Hackmann J. The end of "East Central Europe" and the return of "Europe in-between". *Baltic Worlds*., 2021, № 1-2, p. 33–44.
3. Rudnytska U. The prospects for Baltic–Black Sea cooperation in the context of current Russian-Ukrainian relations. *Torun International Studies*., 2015, № 1, p. 99–107.
4. Ukraine and the Three Seas Initiative: A Missed Opportunity or a Future Prospect? Prism UA., 2023. URL: <https://prismua.org/ukraine-three-seas-initiative>.
5. Віднянський С., Мартинов А. Геостратегічні проекти Міжмор'я і Тримор'я у зовнішній політиці України (1991-2020 рр.). *Геополітика України: історія і сучасність*: 36. наук. праць., 2020, № 2, с. 9–18.
6. Гольцов А. Г. Геостратегія держави: прикладний вимір. *Politicus*., 2023, № 1, с. 72–77.
7. Кондратенко О. Балто-Чорноморська співдружність: витоки та стратегічні можливості для України. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Міжнародні відносини»*., 2020, № 1 (51), с. 11–17.
8. Саміт Ініціативи трьох морів: ухвалення спільної декларації та основні заяви. *Суспільне*, 2023. URL: <https://suspilne.media/723922-samit-trimora-lideri-uhvalili-spilnu-deklaraciju>. Дата звернення: 10.09.2023.
9. Статус України як асоційованої держави-учасниці Ініціативи Трьох морів: перспективи та виклики. *Українформ*, 2023. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3758156-u-minekonomiki-poasnili>

so-dae-ukraini-ucast-u-trimori.html. Дата звернення: 22.11.2023.

10. Україна в Ініціативі Тримор'я: виклики інтеграції та перспективи регіонального співробітництва. Вісник КІП. Політологія. Соціологія. Право., 2024, № 55. URL: <https://visnyk-psp.kpi.ua/article/view/295001/287844>. Дата звернення: 11.10.2023.

11. Чому Україна є цікавою для Тримор'я? New Europe Center., 2023. URL: <https://neweurope.org.ua/analytics/chomu-ukrayina-ye-tsikavoyu-dlya-trymor-ya>. Дата звернення: 10.09.2023.

Анотація

Климочук В. Й. Україна в Ініціативі Тримор'я: виклики інтеграції та перспективи регіонального співробітництва. – Стаття.

Ініціатива Тримор'я (ІТМ) є важливим інструментом регіональної співпраці для країн Центрально-Східної Європи, метою якою є розвиток інфраструктури, енергетики, цифрової взаємодії та посилення безпеки. Для України, що перебуває в складних геополітичних умовах через військовий конфлікт, інтеграція в цю ініціативу є стратегічно важливим кроком для зміцнення її міжнародних позицій, забезпечення стабільності та подальшого розвитку. Однак, попри наявний потенціал для співпраці, цей процес стикається з низкою серйозних викликів, зокрема через руйнування інфраструктури, економічні труднощі та постійні безпекові загрози.

Стаття присвячена аналізу проблем і перспектив інтеграції України в ІТМ, зокрема в умовах війни та сучасних геополітичних трансформацій. Основним завданням є визначення ключових викликів, які обмежують потенціал інтеграції, таких як руйнування транспортних та логістичних мереж, відсутність інвестиційної привабливості регіону та загрози безпеки. Особлива увага приділяється необхідності відновлення інфраструктури, розвитку міжнародних транспортних коридорів і посиленню співпраці з країнами ІТМ, зокрема Польщею, Румунією та Балтійськими країнами.

Важливим аспектом є аналіз впливу безпекових викликів на процеси інтеграції, оскільки стабільність України є основною умовою для розвитку регіональної співпраці. Результати дослідження показують, що успішна інтеграція України в ІТМ можлива за умови комплексного підходу до відновлення і модернізації інфраструктури, а також адаптації до нових реалій безпеки та економіки.

Окрім цього, стаття пропонує шляхи для посилення економічної та безпекової взаємодії з партнерами ІТМ, а також виділяє перспективи для поглиблення регіональної співпраці в умовах післявоєнного відновлення. У результаті дослідження визначено важливість розвитку транскордонної співпраці, створення нових механізмів безпекової взаємодії та пошуку інноваційних підходів до інтеграційних процесів, які відповідають новим геополітичним викликам.

Таким чином, стаття сприяє розширенню наукових уявлень про перспективи України в ІТМ, визначає основні проблеми на шляху інтеграції та пропонує практичні рекомендації щодо оптимізації цього процесу з урахуванням актуальних викликів та можливостей.

Ключові слова: Ініціатива Тримор'я, Україна, регіональна співпраця, геополітика, інфраструктурні проекти, транспортні коридори, безпека, економічна інтеграція, Центрально-Східна Європа, міжнародні відносини, енергетична безпека, поствоєнне відновлення, стратегічні партнери, регіональні інтеграційні об'єднання.

Summary

Klymochuk V. Y. Ukraine in the Three Seas Initiative: Challenges of Integration and Prospects for Regional Cooperation. – Article.

The Three Seas Initiative (TSI) is an important instrument of regional cooperation for the countries of Central and Eastern Europe, aimed at developing infrastructure, energy, digital interaction, and enhancing security. For Ukraine, which is facing difficult geopolitical conditions due to the ongoing war, integration into this initiative is a strategically significant step to strengthen its international positions, ensure stability, and foster further development. However, despite the potential for cooperation, this process faces a number of serious challenges, including infrastructure destruction, economic difficulties, and ongoing security threats.

This article is dedicated to analyzing the challenges and prospects of Ukraine's integration into the TSI, particularly in the context of war and current geopolitical transformations. The main objective is to identify key obstacles limiting the potential for integration, such as the destruction of transport and logistics networks, the lack of investment attractiveness in the region, and security threats. Special attention is given to the need for infrastructure restoration, the development of international transport corridors, and strengthening cooperation with TSI countries, particularly Poland, Romania, and the Baltic states.

An important aspect of the research is the analysis of the impact of security challenges on the integration process, as Ukraine's stability is the foundation for regional cooperation development. The results of the study indicate that successful integration of Ukraine into the TSI is possible if a comprehensive approach is taken to restore and modernize infrastructure, as well as adapt to new security and economic realities.

Moreover, the article offers ways to enhance economic and security cooperation with TSI partners and identifies prospects for deepening regional cooperation in the post-war recovery period. The study also emphasizes the importance of developing cross-border cooperation, creating new mechanisms for security interaction, and finding innovative approaches to integration processes that address new geopolitical challenges.

Thus, the article contributes to expanding scientific understanding of Ukraine's prospects within the TSI, identifies the main challenges in the integration process, and provides practical recommendations for optimizing this process in light of current challenges and opportunities.

Key words: Three Seas Initiative, Ukraine, regional cooperation, geopolitics, infrastructure projects, transport corridors, security, economic integration, Central and Eastern Europe, international relations, energy security, post-war recovery, strategic partners, regional integration associations.